Klient-server pro získání infromace o uživatelích

Počítačové komunikace a sítě – Projekt 1

Obsah

Úvod	2
Popis	
Implemetace	
Možností spuštění	
Možnosti spuštění serveru	2
Možnosti spuštění klienta	
Protokol	
7.droi	

Úvod

Tento projekt zprostředkovává komunikaci mezi serverem a klientem pomocí vlastně navrženého aplikačního protokolu určeného k získání informací o uživatelích serveru.

Popis

K získání požadovaných informací se využívá soubor /etc/passwd, kde se uchovávají informace o všech existujících uživatelských účtech. Pomocí parametru spuštění -*f* můžeme zjistit podrobnější informace o daném uživateli, pomocí parametru -*n* lze zase získat cestu k jeho domovské složce a pomocí parametru -*l* je možné vypsat seznam všech uživatelů nebo jen jejich části, obsahující daný prefix.

Implemetace

Při úspěšném vykonání běhu je program ukončen s návratovým kódem 0 a výstupem na *STDOUT*. Pokud při běhu nastane libovolná chyba, program končí s návratovám kódem 1 a chybovou hláškou v anglickém jazyce ve formě "*ERROR: Popis chyby*" vypsanou na *STDERR*.

Pokud je výsledkem dotazu více než-li jedna položka, je každá z důvodu přehlednosti vypsána na nový řádek.

Server po spuštění běží nepřetržitě dokud není jeho činnost ukončena signálem. Po připojení klienta se proces rozdělí na dva, původní stále vyčkává na připojení dalšího klienta a druhý proces zprostředkuje komunikaci s připojeným klientem a po odeslání výsledku se ukončí. Klientský program taktéž po vypsání výsledku sám svou činnost ukončí.

Možností spuštění

Klientský program nabízí více možností vstupních parametrů specifikujících požadovanou informaci, kterou má server poslat. Kdežto server poskytuje jedinou možnost.

Parametr má vždy tvar přepínač a povnný či nepovinný argument, oddělený mezerou. Přepínačem se rozumí pomlčka a určitý znak (konkrétně třeba -*l*) a argument je řetězec následující hned za mezerou za přepínačem. Konkrétní přepínač lze využit pouze jednou.

Možnosti spuštění serveru

Jediný vstupní parametr serverové aplikace je specifiakce portu, který bude využívat. Tento parametr je určen povinným přepínačem *-p* a argument je povinný a očekává validní neobsazené číslo portu, jinak při běhu skončí chybově. Obecný tvar spuštění aplikace je tedy:

./ipk-server -p *port*

Konkrétní případ spuštění může vypadat například takto:

Možnosti spuštění klienta

Vstupní parametry klientského programu jsou mírně pokročilejší. Je jich hned několik, ale na jejich pořadí nezáleží.

Za přepínačem -*h* je třeba povinně specifikovat cílovou IP adresu (např. *192.168.0.1*) nebo jméno hostitele (např. L*ocalhost*), který bude na informace dotazován.

Přepínač -p stejně jako při spuštění klienta očekává jako povinný argument validní číslo portu, na kterém bude komunikace probíhat.

Následně je nutné výbrat jeden z přepínačů -*n*, -*f* a -*l*. První dva mají argument povinný a specifikuje, kterého uživatelského účtu se dotaz týká. U třetího přepínače lze argument využít k definování prrefixu uživatelů nebo lze tento argument vynechat a bude vypsán celý seznam.

Obecný tvar spuštění klienta je následující:

./ipk-client -h host -p port -n [-n|-f|-1] login

Konkrétní případy mohou vypadat takto:

Dotaz:

./ipk-client -h merlin.fit.vutbr.cz -p 56565 -f xfurda00

Výstup:

/homes/eva/xf/xfurda00

Dotaz:

./ipk-client -h merlin.fit.vutbr.cz -p 56565 -n xfurda00

<u>Výstup:</u>

Furda Jiri, FIT BIT 2r

<u>Dotaz:</u>

./ipk-client -h merlin.fit.vutbr.cz -p 56565 -l xfuc

Výstup:

xfucik03

xfucik07

xfucik08

Může také nastat situace, kdy nebude možné vypsat žádnu položku. Takový stav je považován za chybu a výstup vypadá následovně:

Dotaz:

./ipk-client -h merlin.fit.vutbr.cz -p 56565 -n nesmysl

Výstup:

ERROR: No result to be shown

Protokol

Komunikace mezi serverem a klientem probíhá použitím vlastního aplikačního protokolu. Každá položka je oddělena novým řádkem. Řídící zprávy, krom prvnotního dotazu na server, jsou vždy čtyřmístné řetězce obsahující dvě velká písmena označující anglickou zkratkou popísující akci a je oddělena vykřičníkem před i po této zkratce (např. !OK!). Po vyfiltrování těchto řídích zpráv je možné bez dalších úprav přijaté zprávy rovnou vypisovat.

První zpráva přicházi od klienta a server jej očekává ve tvaru *login:flag* (např. *xfurda00:n*), kde login nese informaci, o který učet se klient zajímá (u možností -*n* a -*f*). U možnosti -*l* zase nese informaci o prefixu pravděpodobně více uživatelských účtu, které se mají dohledat. Tato možnost nabízí validní použití i bez specifikace loginu (tedy pouze :*l*).

Odpovědí serveru na tento dotaz je na prvním řádku buď *!OK!* značící že je vše v pořádku a na dalším řádku už následují informace, na které se klient dotazoval. Druhý připad je odpověd formou *!NF!* sSymbolizujicí nenalezení požadované informace (not found). Oba tyto případy končí řetezcem *!EN!* reprezentující konec komunikace (end).

Ukázka úspešněho dotazu

KLIENT: xfurda00:n SERVER: !OK!

SERVER: /homes/eva/xf/xfurda00

SERVER: !EN!

<u>Ukázka neúspešněho dotazu</u>

KLIENT: nesmysl:n SERVER: !NF! SERVER: !EN!

Zdroj

Pro referenci kuminakce mezi serverem a klientem jsem místo poskytnutých demo příkladů zvolil návod pana Roberta Ingallse dostupný na interentové adrese http://www.cs.rpi.edu/~moorthy/Courses/os98/Pgms/socket.html